



# Deseňáček

Zpravodaj obce Desné číslo 28 ročník 7

4/ 2008



## Velmi aktuální vánoční zamyšlení



Vánoce **slavnostně** – Oslavují narození Ježíše. Vánoční radost však prožívá každá rodina intimně i při narození svého dítěte. Ale ne každá rodina prožívá radostně svůj advent při jeho očekávání. Stává se, že odepře dítěti právo na život a nechá jej zničit.

Vánoce **tradičně** – Svátky klidu a míru, prázdniny, pohoda, koledy (ty upřímné), přání všeho dobrého, někdy sentimentální přáníčka, obdarování se navzájem .... to vše je v pořádku, snad budeme s výhradami tolerovat i vánoční byznys s koledami neupřímnými, co by reklamními.

Vánoce **pravdivě** – Ježíš skrze svoje fyzické narození přišel na svět, aby usměrnil pokřivené výklady a praktické prožívání Božího zákona svěšenému skrze Mojžíše a další svatopisce (Starý zákon). Aby z života vyvoleného národa odstranil letité nánosy a zvyklosti lidmi neoprávněně do výkladu tohoto zákona zanesené. Aby svým učením a příkladem osvětlil pravost a pravdivost víry. Aby potvrdil svrchovanost Božího záměru nade vším ostatním – člověkem i přírodou. Aby skrze přirovnání (podobnosti) vysvětlil principy spoluzítí mezi lidmi a principy jednání každého člověka podle přirozeného zákona mravního, obecně zvaného Desatero Božích přikázání. Aby lidem odhalil velikost lásky Boží k lidem a učil lidi, jak jednat navzájem skrze lásku. Aby ze světa odejmul všechna provinění proti Božím přikázáním skrze vlastní obětování se na kříži. Aby svým zmrtvýchvstáním potvrdil absolutní pravdivost všech svých slov a lidstvu tak dal novou naději ke všem zaslíbením věčné radosti v nebi, pokud budou věrně následovat jeho vůli.

Vánoce **logicky** – Narodilo se Dítě, radujeme se. Vánoce přicházejí v nezměrné kráse a radosti do každé rodiny, kde se narodil nový člověk. Nový, protože nebyl, vůbec nebyl – byl počat jako člověk – narodil se jako člověk – a je člověk! Důležité! I když jej rodiče po tělesné stránce a z vlastní vůle přivedli na svět, život však každý dostává přímo od Boha stvořením duše v okamžiku početí nového jedince. Rodiče jsou spolustvořiteli. Dítě ale není majetek rodičů, je dítětem, ale ne majetkem, i proto nemohou rozhodnout o jeho zničení. Dítě je rodičům svěeno k výchově a k naplnění jejich života.

Vánoce **analogicky** – Pšenice. Zasejeme zárodek, zrno pšenice – vyklíčí zelené osení pšenice – vyroste klas pšenice – dozraje pšenice. Vždy pšenice. Proč ne a nikomu to nevadí.

Vánoce **nelogicky** – Kdy vzniká člověk? Od kterého týdne se nediferencovaný objekt v matčině těle mění v zárodek, v plod, v člověka? Mnoho se již o tom odborně namluvilo a ještě není jisto! Nedohodli se. Jen se něco kompromisně dovolilo v neprospěch života. Proč člověku se chce říkat člověk až od určitého stupně vývoje a pšenice je pšenicí stále?

pokračování na str. 4

## Pojďme všichni k jesličkám.....

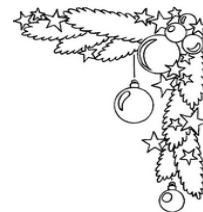
*Na již tradiční setkání s Vámi se těšíme opět u našich jesliček v úterý 23. prosince v 16.00 hodin. Najděme si v předvánočním shonu čas na setkání se spoluobčany, zazpívat něco koled a rozdat nebo přinést vánoční radost do svých domovů. K vánoční náladě přispějí děti, mladí muzikanti a dechový miniorchestr.*

Vezměte s sebou svíčku nebo lampičku, bude možnost odnést si Betlémské světlo.





**Zastupitelstvo obce Desná děkuje  
všem občanům za spolupráci a  
přeje příjemné prožití svátků  
vánočních a do nového roku mnoho  
zdraví, radosti a spokojenosti do všech srdcí domovů.**



**Zastupitelstvo obce Desná na svých zasedáních dne 22. 10. 2008 a 11. 12. 2008 mimo jiné projednalo a schválilo:**

- prodej obecního pozemku č. 604/2 – lesní pozemek o výměře 584 m<sup>2</sup> Petře Netolické, bytem B. Němcové 671, 572 01 Polička
- prodej obecních pozemků č. 767/2 – ostatní plocha o výměře 867 m<sup>2</sup> a č. 768 – ostatní plocha o výměře 432 m<sup>2</sup> p. Pavlu Bartošovi, bytem Desná 136
- prodej parcely č. 554/6 – travní porost o výměře 1041 m<sup>2</sup> manželům Vítězslavu a Monice Holomkovým, bytem Pohodlí 71
- prodej parcely č. 554/2 – travní porost o výměře 884 m<sup>2</sup> Ing. Josefu Flídovi, bytem Desná 115
- prodej parcely č. 554/5 – travní porost o výměře 1041 m<sup>2</sup> Mgr. Evě Čejkové, bytem Dolní Újezd 446
- vlastní rozpočtové opatření č. 2/2008- rozpočtové opatření č. 10027 – neinvestiční účelová dotace na úhradu výdajů souvisejících s konáním voleb do zastupitelstev krajů

- smlouvu na zajištění svozu, třídění, recyklace a odstranění komunálního odpadu s Technickými službami Hlinsko s.r.o.
- obecně závaznou vyhlášku obce Desná č. 1/2008 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů (poplatek za likvidaci odpadu na rok 2009 ve výši 500,- Kč/1 obyvatel)
- rozpočtové provizorium na rok 2009
- vlastní rozpočtové opatření č. 3/2008
- plán inventurních prací pro rok 2008
- prodej parcely č. 427/9 Ing. Václavu Jaščevskému, bytem Polička
- prodej parcely č. 427/8 Stanislavu Kotasovi, bytem Polička
- prodej parcel č. 554/3 a č. 554/4 Martinu Šklíbovi, bytem Vysoké Mýto

**Co přinesl rok**



Rok 2008 uplynul až neskutečně rychle. Je tady opět doba, kdy se hodnotí, co jsme měli udělat, co jsme udělali a co jsme nedotáhli. V letech minulých jsme vždy ke konci roku zvali

spoluobčany na schůze a protože nemáme velké zasedací prostory, schůzovalo se většinou v místních lokálech. Na schůzi přišel zlomek obyvatel. A protože víme, že Deseňáček občané čtou, z jejich reakcí je patrné, že veškeré informace čtou pozorně, že o všem přemýšlejí, zkrátka že informace o dění v obci v obecním zpravodaji jsou pro občana lepší, než slyšet totéž někde v hlučném prostředí hospody. To tedy na úvod, proč neděláme tyto schůze.

Zastupitelstvo na rok 2008 připravilo 3 velké akce vzhledem k rozpočtu naší obce. Po léta se v naší obci volalo po stavebních parcelách. Podařilo se nám vykoupit po dlouhém jednání s majiteli stavební parcely pro 6 rodinných domů. K dnešnímu dni jsou tyto stavební parcely prodány – 6 na horní Desné a 1 ve středu obce. Dalším úkolem, který jsme si před sebe dali, byla výstavba podkrovních bytů nad MŠ. Letos jsme získali dotaci z „evropských peněz“ ve výši 3 500 000,- Kč na výstavbu pěti malometrážních bytů. Ve výběrovém řízení na zhotovitele díla byla vybrána firma PÁSEK, s.r.o. Polička.

Koncem září započala s pracemi a v říjnu roku 2009 musíme kolaudovat 5 bytů a nově upravené okolí. Otevírá se možnost pro zájemce o nájemní bydlení z řad občanů. Určitě mnozí namítnete, jakým to směrem se ubíráme. Mít parcely či byty v obci je nutností. Naše obec stárne, počet trvale žijících obyvatel už klesl na 310. Měli bychom všichni o životě obce přemýšlet a být vstřícní k odprodeji několika metrů čtverečních k další výstavbě. Myslíme si, že v letošním roce se zablesklo na lepší časy pro Desnou a že na „příštích rodácích“ budeme moci konstatovat, že v obci žije 350 lidí. Posledním úkolem pro zastupitelstvo v roce 2008 bylo zrekonstruovat sociální zařízení v budově obecního úřadu. Víme, že sociálka sloužila po hrubých úpravách z dob, kdy budova sloužila škole. Vše bylo poznamenáno zubem času. Vést návštěvy z jiných úřadů do těchto míst bylo vždy hanbou. Také bylo potřeba mít sociální zařízení v souladu se současnými požadavky hygieny pro provozovny, které v budově OÚ sídlí. Také na tuto stavební akci jsme získali dotaci z Pardubického kraje ve výši 100 000,- Kč. Dobrou práci zde odvedlo Stavitelství Jokeš Morašice. Získali jsme na Desné zase kousek něčeho nového, za co se nemusíme stydět. Všem, kdo budete mít zájem, nabízíme prohlídku této části obecního úřadu u příležitosti zpívání u jesliček. Děkujeme všem, kteří se na akcích jakýmkoliv způsobem podíleli, byť třeba jen svou trpělivostí, když strádají prachem a hlukem.

Hana Flídrová

## Svoz komunálního odpadu v roce 2009

Výše poplatku za svoz a likvidaci odpadu na rok 2009 je stanovena na 500,- Kč/osoba/rok.

Dochází ke změně svozové firmy - místo dosavadních Technických služeb Bystřice nad Pernštejnem budou zajišťovat odvoz a likvidaci komunálního odpadu Technické služby Hlinsko. Tato změna nepřinese žádné negativní dopady na občany. Navýšení poplatku na osobu je způsobeno všeobecným navýšením cen energií a ze zákona poplatků za skládkování.

Tato firma byla vybrána jako nejlevnější. Jedinou změnou pro občany bude to, že se budou používat na odpad pytle k tomu určené (k dostání na OÚ) a odpad v jiných pytlích nebude odvážen. Lepší je mít více nádob na odpad než používat „pytlkový systém“. Upozorňujeme občany, že součástí tohoto čísla zpravodaje je Priznání k místnímu poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů“ na rok 2009, které je nutné vyplnit a vrátit obecnímu úřadu do **31.1.2009**. **Poplatek je splatný v termínu do 31.3.2009**.

## Ordinace pro děti a dorost Dolní Újezd od 1.1. 2009 **Mudr. Zdeňka Reifová sestra Eva Lorencová**

|         |               |                 |  |                                 |
|---------|---------------|-----------------|--|---------------------------------|
| Pondělí | 7,00 - 7,30   | odběry          | 4. úterý v měsíci je poradna                         | 8,00 – 9,30, Poříčí             |
|         | 7,30 – 12,00  | pro nemocné     |  | 10,00 – 11,30 Budislav          |
| Úterý   | 7,00 – 12,00  | prev. prohlídky |  |                                 |
| Středa  | 7,00 – 12,00  | pro nemocné     | Aktuálně nemocné děti je mimořádně možno v prev. dny |                                 |
| Čtvrtek | 11,00 – 16,00 | prev. prohlídky | v út a čt ošetřit v izolaci.                         |                                 |
| Pátek   | 7,00 – 7,30   | odběry          | Návštěvy pouze po tel. domluvě                       | 13 – 15 hod, čtvrtek 9 – 11 hod |
|         | 7,00 – 12,00  | pro nemocné     | Tel. 461 631 238 mobil                               | 723 359 601                     |

## Jubilea

V tomto čtvrtletí oslavili:

Marta Káráská 55 let  
Jaroslav Nádvorník 60 let  
Helena Kladivová 75 let



Jindřich Voříšek 80 let  
Josef Flidr 83 let  
Žofie Renzová 89 let

*Všem srdečně blahopřejeme*

## Z mateřské školy

*Přišly zase po roce.  
Kdo?*

*No přece Vánoce!!!*

*Po jehličí zelené,  
po cukroví pečené,  
s kmotrem kaprem ve vaně,  
těšili jste se na ně?*

*Těšíme se na Vánoce,  
Nejkrásnější svátky  
v roce.*

*Už, už aby tady byly,  
Jen aby se nezpозdily.*

Máme tady konec kalendářního roku, který je tradičně spojen s oslavami Vánoc. Vánoce jsou považovány za nejdůležitější svátky v roce, které obvykle trávíme v rodinném kruhu se svými nejbližšími.

Jsou to ale také křesťanské svátky, na památku narození Ježíška a jsou doprovázeny starými zvyky a obyčejí (krájení jablíčka, lití olova, pouštění skořápek po vodě atd.). Tak o tom všem si s dětmi před Vánocemi povídáme.

Ale to trochu předbíhám. Vrátime se o kousek zpět, na začátek měsíce prosince, kdy k nám zavítala vzácná návštěva. Nemusím ani připomínat, a řada z Vás by přišla na to, že to byl Mikuláš, anděl a čert. Před touto návštěvou jsou děti ve školce moc hodné a mají trochu strach, co je o nich zapsáno v „knize hříchů“. Letos dětem nepřinesl nadílku Mikuláš nebo anděl, jak by se dalo očekávat, ale přímo čert. Jelikož se mu moc líbila písnička o něm samotném, nadělil dětem za jejich snahu „čertovský pytlíček“. Ale to všechno už je za námi a v mateřské školce nám začíná období plné příprav. Pečeme perníčky a cukroví na besídku pro rodiče, vyrábíme dárečky, zdobíme třídu a připravujeme program na **vánoční besídku**.

K vánocům v naší školce patří vedle besídky pro rodiče i návštěva nejstarších spoluobčanů s předáním malého dárečku, vystoupení u jesliček v Desné a letos také vystoupení v kulturním domě v Poříčí.

***Přejeme Vám všem příjemné prožití nastávajících svátků a hodně zdraví, štěstí pohody v novém kalendářním roce.***

Anna Veselíková



pokračování ze str.1

Antivánoce **1957-2008** – V roce 1957 byl v naší zemi legislativním procesem povolen umělý potrat. Od té doby se tomuto zákroku říkalo všelijak, nejčastěji pro ucho jemnější přerušení těhotenství. Následky byly okamžité a katastrofální. Od roku 1957 bylo podle statistik v ČR usmrceno **3 144 947** dětí před narozením! (Číslo je převzato z <http://prolife.cz/?a=300>.) Slovy tři miliony sto čtyřicet čtyři tisíc devět set čtyřicet sedm lidí, kteří nenašli doma u svých rodičů ani tolik lásky, aby se mohli jen narodit.

Antivánoce **aktuální 2008** – V minulých dnech byl legislativní radou vlády předložen návrh zákona o specifických zdravotních službách, na jehož základě by došlo v ČR k rozšíření umělých potratů pro cizinky ze zemí Evropské unie. Návrh zákona byl vládou jednomyslně schválen dne 19.11.2008.

Antivánoce **s posunem času pro čekatele** – Opoziční strana zase původně prosazovala návrh, který by umožnil eutanazii (smrt na požádání) zcela beztrestnou. Avšak vzhledem k tomu, že by takováto novela zřejmě neprošla, chtějí jít cestou postupného snižování trestů.

Antivánoce **nedemokratické a sci-fi demokratické** – Na umělém potratu je, mimo jiné závažné aspekty, ještě sporné rozhodování jít do toho nebo ne, protože to Ono počaté bezbranné a bezejmenné, ale už s tlukoucím vlastním srdíčkem, se nemůže vyjádřit a mělo by. Jedná se dost a dost o Něho. Přece nemáme rádi, když se jedná o nás bez nás. Jasně.

((Což takhle chvilíčku posečkat? Tady se nic neuspěchá. Tak asi pět až devět měsíců + 18 let (aby odpověď byla kvalifikovaná), pak se dohodněte. Bude s přerušením souhlasit ?????

Toto jen na domyšlení, jak je umělý potrat nespravedlivý.))

Vánoce **úplně lidsky** – Nechte lidské přirozenosti její přirozenost a budete všichni šťastni teď i po dlouhých letech, protože jednou zasetý hřích proti životu rozkládá rodinu trvale, až ji zničí, ledaže by se viníci opět obrátili k Bohu a upřímně žádali nápravu a taková náprava je za života možná, po smrti těžko. Člověk jednou počatý je již od první vteřiny života nesmrtelný, protože jeho duše je nesmrtelná. Tělo v kterékoliv vývojové fázi lze samozřejmě zničit a přirozeně všichni zemřeme, ale toto se nesmí stát z lidské vůle. Každý má odpovědnost za svoje úmyslné jednání a při svém osobním soudu hned po smrti se znova ocitne ve všech životních situacích jak byly, včetně i všech následků, které svým jednáním způsobil. Přitom vše prožívá přímo a osobně. Dobré činy vykonané v životě i za cenu velkého nasazení a obětí jej naplňují nesmírnou radostí a tuto radost prožívá trvale po celou věčnost. Naopak vše, co nějak poškodilo druhé lidi (pomluvy, zbídačení, bolesti, psychické újmy, úmyslně vyvolané manželské neshody, klamná výchova dětí, zamlčení existence Boha a nespočet jiným provinění proti dobrému soužití) a též jednání proti přirozenému zákonu mravnímu zemřelý prožívá v té bolesti, kterou sám způsobil. Jestliže vědomě způsobil ztrátu života, včetně antikoncepce likvidující oplozené vajíčko, a tím se dopustil těžkého provinění, jeho bolest je pak nezměrná, už nemůže nic vrátit a vše si sám na sobě vytrpí. Takže myslit si, že umělým potratem libovolné formy si ulehčíme život nebo vyřešíme okamžitou nepříjemnou situaci je velmi klamná. Naopak. Že se o tom oficiálně nemluví? Proč by to říkali? Vždyť v neřestech všeho typu si mnozí ve společnosti spokojeně rochní.

V duši se odehrává veškerý poznávací život člověka, vědomí a vnímání nezkráslené reality, svoboda rozhodování, osobnost a též i následný řekněme produkt života těla v trvalé spokojenosti nebo naopak spalující bolesti. Tělo je se svými smysly, vazbou hmoty a přeměny látkové, rozumem, myšlením a vztahy vyzbrojeno k životu ve hmotném světě. Chápání duše je jakoby potlačeno, přesto duše dává tělu život i nese následky tělem způsobené. Existence duše a duchovního světa je reálná, proto je tak závažné jeho porušování. Tolik pro vysvětlení souvislostí mého zamyšlení nad elementárními principy dobra a zla.

Já toto zamyšlení píšu zcela vážně a skutečně i když podaná forma je úmyslně neobvyklá. Navrhovaný zákon je na spadnutí a měl by za následek statisíce dalších zmařených lidských životů.

Stanislav Tomšíček

## Vzpomínky pamětníků

Vážení čtenáři, v roce 2010 si připomeneme 65 let od ukončení II. světové války. Byla to doba velmi chmurná a dnes už pro mnohé skoro zapomenutá. Připomeňme si v několika pokračováních vzpomínky skutečně posledních pamětníků, kteří toto období osobně prožili a měl jsem touhu jejich paměti zachytit, aby se neztratily s jejich odchodem na věčnost.

Ve svém dětství a mládí jsem často od starších lidí slyšel, zvláště při vzpomínkách na válečná léta, že vezli s koňmi na vozech brambory do Polska a že je vedl ruský důstojník. To je vše, co jsem si zapamatoval a přiznávám se, o souvislostech jsem neměl ani potuchy. Přesto mi tato kusá informace stále vracela myšlenky a otázky, jak se dějiny měly ve skutečnosti. Občas, avšak bez ucelené představy, se mi podařilo setkat se i s přímým účastníkem této akce. Jenže odpovědi jsem dostával mlhavé, že už je to dlouho a že si už nepamatují a pod. Nicméně v roce 1995 se vzpomínalo výročí padesáti let od konce války a mě se opět vrátila toužebná vzpomínka nalézt odpověď, jak to tenkrát bylo? Systematičtějším vyhledáváním pamětníků se otevřela brána dějin a zapomenutý čas po kouscích vydával svá tajemství.

Upozorňuji, že vše co napíšete, popřípadě co z živého vyprávění zaznamenám, jsou „jen“ paměti, to znamená

neověřené, po padesáti i šedesáti letech vyprávěné události! Proto nemohou mít váhu oficiálního dokumentu, přesto jejich historická informace je jistě hodnotná. Nijak jsem nevybíral, koho se zeptám na jeho zážitky z konce války, naopak jsem navštívil nejrůznější lidi a nahrál na magnetofonový pásek jejich vzpomínky. Ty byly v plném znění přepsány na papír a zde je předkládám vám, vážení čtenáři. Možná se divíte proč se mnohá témata opakují, případně výpovědi i liší od sebe. Já sám jsem tuto dobu neprožil a nemohu nijak prověřit správnost výpovědi, tím ani odhalit nepřesnosti v udávaných faktech. Ovšem ani úmyslné zkrácení nepředpokládám, dotázaní bez přemýšlení vyprávěli jeden příběh za druhým, jak se jim hluboce vryly do paměti. Přesto každý má vlastní pohled na události, vlastní výklad, vlastní zkušenost. Co je pro jednoho objektivní, to druhý označí jako názorově zaujaté nebo jako nepravděpodobný údaj. Ale nejde o dnešní výklad, jde především o tehdejší realitu a ta byla jednoznačná i když ji tvořily statisíce lidí, kteří k sobě nijak nepatřili. Na jednom území se tak setkávají tři elementy: agresor, jeho protivník - z našeho pohledu osvoboditel a místní obyvatelé. Každá skupina má jiný politický záměr, jiné mocenské prostředky a jinou

zranitelnost. Podle toho se nutně liší i vzpomínky. Proto co člověk, to jiný přístup, jiná jizva na duši i jiné vyjádření.

Velice ctím a vážím si osvobození naší vlasti, vždyť od ní je odvislá celá naše dnešní existence. Doba posledních válečných měsíců a prvních po skončení byla velice pohnutá a pro nás, Čechy, velice radostná. Spád jednotlivých dní byl však příliš strmý a nikdo nevěděl co přinese zítřek. Když jedna - německá - armáda utíká a druhá - sovětská - ji dohání, je místní obyvatelstvo vždy vydáno na pospas náladám i potřebám vojska.

Tak bylo i zde na Litomyšlsku, zde ještě navíc umocněno zřízením sběrného a výstrojního tábora sovětské armády, v lese zvaném Polomí, v blízkosti silnice mezi vesnicemi Dolní Újezd a Morašice. Toto místo bylo a je dosud plně skrytých otázek. Zde na území Čech bojovaly dva fronty sovětské armády. Ihned po 9. květnu 1945 byl v prostoru Polomí utvořen jakýsi obří sběrný tábor a jím prý prošli v několika týdnech všichni sovětští vojáci, kteří bojovali v severní polovině Čech a Moravy. Druhý takový tábor byl někde u Tišnova.

Pokud se podařilo nějaké přibližné číslo získat, tak tímto táborem skutečně prošlo snad 50 – 70 000 vojáků. Hodně se říkalo, že tam byl ruský vojenský soud a že koho odsoudili, toho tam zastřelili a že tam jsou velké hroby. Asi to tak není. Podle pozdějšího bádání mnoha lidí vysvítá, že tam byli vojáci skutečně prověřováni, jak se osvědčili, případně zde byli odhalováni zběhlíci od armády. Takže zde došlo k určitému rozřídění vojska. Válka ještě všude neskončila, ještě se plně bojovalo v Japonsku. Kdo byli uznáni dobrými, ti dostali novou výstroj a rukovali na východ. Kdo byli špatní, ti byli odvezeni někde na Ukrajinu a tam to asi bylo horší. Blíže nám místo osvětlí několik výpovědí osob, které se v jeho blízkosti nějak pohybovali.

Průběh vlastních válečných let je po právu zachycen v mnoha a mnoha publikacích, ale už první poválečné dny jakoby nebyly. Záznamů o nich je jen poskrovnu. Pochopitelně. Kdo si mohl dovolit před listopadem 1989 popsat celou pravdu těchto dní v květnu a červnu 1945? Právě proto má velký smysl pro příští generace zachytit citovost chápání událostí místními obyvateli, protože nikde není dostatečně podchyceno prožívání tohoto období obyčejným lidem, jeho dopadem na rodiny, na pracovní povinnosti spojené s několikátýdenním pobytem vojsk v obcích, na organizační změny v řízení obcí i na majetek v usedlostech.

Výjimečné postavení z celého exodu pro místní lidi bylo převážení válečné kořisti východním směrem při odsunu Rudé armády v červnu 1945. Jen z obce Desné se tohoto stěhování účastnilo jedenáct koňských spřežení (pokud se mi podařilo všechny dohledat). Zvláštností té doby byli „chycení“ koně. Při přesunech armády se po krajině přehánělo i množství zvířat a část z toho se rozběhla volně. Osadníci, pokud potřebovali, si jednotlivá zvířata odchyťovali pro svoji potřebu. V nárazníkové době velké potřeby potahů hospodáři museli jet i s těmito koňmi a tak paradoxně se pro ně stávají přítěží. Navíc některá zvířata nebyla uvyklá tahu a za takto vypjaté situace způsobovala dost potíží.

Před vlastním převozem se kočí se spřeženími soustředili za humny, z horní Desné za Pavlišovými čp. 6, z dolní poloviny obce mi není známo kde se řádili a pak navečer každá kolona samostatně odjížděla nakládat materiál do Dolního Újezda.

Povozy:

Václav Nepraš z čp. 72 jel s jedním koněm svým a jedním chyceným Šmídovým z čp. 52

František Nepraš z čp. 66 jel s párem koní Václava Dvořáka z čp. 2

Vojtěch Vejrych z čp. 5 jel se svým párem koní

Josef Flidr z čp. 59 jel s jedním koněm F. Nádvořníka z čp. 11 a druhým chyceným J. Lipavského z čp. 77

Václav Dvořák (patnáctiletý) z čp. 10 jel s párem koní svého otce

Josef Vejrych z čp. 39 jel s párem koní Tomšíčkových z čp. 19

Miroslav Sýkora z čp. 18 jel s jedním koněm svým a jedním chyceným Putnarovým z čp. 34

Karel Karlík z čp. 75 jel s jedním koněm Drábkovým z čp. 23 a jedním svým chyceným

František Popelka z ? jel s párem koní Severových z čp. 25

Martin Dedik z čp. 53 jel s párem koní Pavlišových z čp. 6

Václav Kopecký z čp. 3 jel s jedním koněm chyceným svým a jedním Hurychovým z čp. 8

Po návratu byli koně tak unaveni, že o některé majitelé brzo přišli.

Tolik úvodem a prosím, pokud někdo má další vědomosti o této době, rád bych vše zapsal. Teď nechme promlouvat pamětníky.

### **Božena Tomšíčková, Desná čp. 19,**

v roce 1945 měla 30 roků, zápis v prosinci 1997

Budu vyprávět, co se u nás stalo na 8. prosince 1943 na svátek Neposkvrněného početí. Bylo všeobecným zvykem, že se v hospodářství držely všechny význačnější svátky. Nakrmili jsme dobytek a šli s tatínkem v houfu s ostatními lidmi ze vsi do kostela. Naše Božka byla ještě maličká a hlídala ji Marie Bartošová z Podlubníčka, co u nás pomáhala. Při zpáteční cestě na horní Desné nám říkali, že do vsi přijeli Němci a že máme v baráku hospodářskou kontrolu. Přišli do vsi a namátkou si vybrali několik stavení a zkontrolovali je. Tentokrát se nasadili k Severom čp. 25, k nám, k Sýkorom čp. 18, k Pavlišom čp. 6 a ke Dvořákem čp. 2.

Každý hospodář měl mít napsaný rozpis stavu hospodářských zvířat, zásob krmení i zásob na semletí. To nepřišli nic rabovat, přišli na kontrolu zásob. Musím říct, že Němci byli v tomhle natolik solidní, že každému nechali dost obilí a všeho potřebného k řádnému chodu hospodářství. Každý hospodář měl za povinnost si vypočítat a ponechat množství krmiv potřebných pro dobytek i množství obilí k semletí na mouku. Ostatní se muselo dodat na trh. Na sýpce muselo být obilí na každé kůpě označené a u toho napsanou váhu skladovaného obilí. Při každém odebrání se to muselo zapsat, aby byl stále přehled o skutečném stavu zásob. Tihle, co přišli na kontrolu nebyli tak zlí. To úředníci na okrese na nás po válce byli mnohem přísnější, ti byli opravdu zlí. Plány byly tak vyšponované, že někteří hospodáři nevypěstovali ani tolik, kolik se pak mělo odevzdat.

Máňa Bartošová nám potom říkala, že zatloukli a ptali se kde je hospodář. Řekla, že šel do kostela. Jeden z nich se obroukl, co má co dělat v kostele, že jdou vážit zásoby. Šli do vsi, sehnali dva sousedy na výpomoc a dali se do práce. Do čtvrtáku nasypali zrní, urovnali ho hůlkou, aby byla pořád stejná míra, zvážili ho a pak přesypávali zrní z jedné posady do druhé a počítali čtvrtáky. Když jsme přišli domů my, tak už o tom dělali. Tatínek se rychle přestrojil a šel nahoru pomoci. Když vše převážili, přišli dolů do kuchyně a vše propočítávali. Obrátili se na tatínka aby jim ukázal vedení účetnictví. On to všechno měl. Všecko sepsali a odešli na obecní úřad a nám řekli, ať si přijdeme odpoledne, že nám řeknou jak kontrola dopadla.

Tatínek tam teda šel a tam mu řekli, že je všecko v pořádku a že je dobrý hospodář. Podali mu ruku a šel domů.

Jiná návštěva nás navštívila jindy. V neděli navečer po večeri jsem dávala spát děti a najednou se ozvalo silné bouchání na domovní dveře. Tatínek říkal, že neví jestli má jít otevřít, že se mu to nelíbí. Šel do síně a ptal se kdo to bouchá. Ozvali se ať otevře, že mu řeknou kdo jsou. Chvilí váhal a oni bouchali čím dál víc a jestli neotevře, tak že dveře rozbijou. Nakonec jim přece otevřel. Do síně vlezli ale čtyři chlapi. Jen jsem slyšela jak tatínek vzdychl: „Bože můj, co jsem to udělal“. Oni na něho znova kdo je, jak se jmenuje. On to nechtěl zrovna říct, a tak beze ptaní šli do kuchyně, do sekničky a všude začali cosi hledat. Z prádelníku mě vyházeli na zem všechno prádlo, kde co vyházeli a pořád říkali, že to jsou veliký zásoby. Já jsem jim na to říkala jakýpak zásoby, vždyť jsme celá rodina a tohle je všechno, co máme. Uviděli baterku, vytáhli z ní baterii a vzali si ji do kapsy. Na stole byly buchty, říkám jim aby si vzali, už nevím jestli jedli. Znova uhodili na tatínka jak se jmenuje. On konečně řekl svoje příjmení. Tajemný návštěvník se zarazil a řekl, že se mu to neshoduje. Podle toho to vypadalo, že byli poslaní na nějaké jméno a teď viděli, že se spletli. Všechno, co vzali položili na stůl i tu baterii vrátili, podali ruku a odešli do tmy. Co to bylo zač, to jsme se nikdy nedozvěděli. Po vsi se tohle stalo víckrát.

Celou válku každý prožíval ve strachu, stále po všich chodily hlídky četníků. Jakmile se setmělo, musely se zatemnit všechna okna. To bylo kvůli bombardovacím letadlům proto, aby podle světél z oken v noci nenašli piloti kde jsou vesnice a třeba je bombardovali. Když se třeba stalo a někde se jen skulinou zašeřilo navenek, hned četníci tloukli na dveře a hubovali.

V roce 1945 už skoro na konci se sem do vesnice nastěhovali Němci. Přijelo jich hodně a dostali jsme za úkol jednu rodinu ubytovat. Nikdo nevěděl, jak tady budou dlouho a jaký lidi to budou. Vyklidili jsme jim starou chaloupku (jednu místnost) ve které si žili sami sobě, oddělení od nás i od celého hospodářství. K nám přišly čtyři ženy, dvě starší a dvě mladé dívky. Ale musím říct, že to byli hodní lidi, neměli jsme s nimi žádné potíže. Naopak jak jen mohli, tak nám pomáhali. Sázeli brambory a co se kde dělalo. Na velikonoce mě pomohli uklidit a poumývat dům. Ve vsi se k nim chovala dost velká nevraživost, ledaskdo nabádal, ať se jim nedává jídlo a podobně. My jsme měli jinou zkušenost, přinesli si sebou jen něco málo v rancích a rozdělili se i o to. Nás zase prosili o mléko a podobně. O velikonocích pro ně pan farář Smejkal sloužil Mši svatou v Mladočově. Byl tenkrát za to dost příkře napadán, že je s Němcema, ale nebyla to žádná pravda. Jako kněz sloužil lidem, ne národu. A tihle lidi byli utečenci ze selského, ne válečnického. Když opouštěli svoje domovy prý pozabýjeli prasata, maso nasolili a vezli si ho sebou. Tady byli tak asi tři neděle a pak odjeli někam dál do Německa, ale říkali, že to s nimi špatně dopadlo. Jídlo se jim asi kazilo a nic jiného neměli. Prý z toho onemocněli a hodně jich pomřelo ještě po cestě.

Po skončení války přišli Rusáci, u nás sice žádní nespali, ale přijel na koni do uličky od silnice Rusák, přes koně měl přehozený pytel mouky a ptal se mě: „Pečeš chleba?“ Odpověděla jsem, že jo, on shodil pytel dolů a že si zítra přijede. Řekla jsem mu, že nevím, jestli to stačím udělat, a říkala jsem mu, co všecko se musí udělat, co to dá práce, že to sama neudělám. On řekl, že mě musí manžel pomoci. Při mísení se okolo motali nějakí Rusáci, tak jsem jednomu řekla, ať jde mísit. Chvilí tahal kopíst, ono to šlo

těžko, to museli tahat dva. Za chvíli zavrčel, kopíst pustil z rukou a utekl. Na práci nebyli zvyklí. Pro mě to byla velká práce do druhého dne všecko zařídít, těsto vymísit, bochníky vyválet, pec vypálit, dobře upéct. Pec byla na deset tříkilových bochníků. Chleba jsem s pomocí druhých upekla.

Druhý den si pro hotový chleba opravdu přijel, ale v pytli ještě zůstalo něco mouky. Chtěla jsem mu to vrátit, ale on poručil z toho ještě upéct další. To už jsem měla zlost. Co mě to dá práce, kolik hodin se u jedné nápeče stráví, co jsem mohla dělat. Pekla jsem zase. Druhý den zase přijel. Hotový, ještě horký chleba naházal do pytle od mouky a zavázal ho. Co z toho chleba bylo si neumím představit, protože se musel v pytli srazit a nebyl k jídlu. Pytel přehodil přes hřbet koně a odejel. Víc už se nevrátil.

Po válce, kdo měl hodně práce v hospodářství a málo lidí k práci, tak si mohl zažádat na pracovní úřad o pomoc. Manžel musel po válce ještě na rok dosluhovat na vojnu. Proto jsme zažádali taky. Dostali k pomoci Němku Aničku Pitnerovu z Karle. Byla to veselá, velice příjemná devatenáctiletá dívka. Sloužila u nás více než rok až do doby odsunu Němců z českého území. Ubytovaná byla taky, jak jsme té místnosti říkali, ve staré chaloupce, v místnosti připravené pro „Národní hosty“. Po jejím odchodu jsem ještě třicet let schovávala její peřinu, kterou si u nás nechala. Ve Vidlaté Seči sloužila ještě jedna její sestra a taky její rodiče sem k ní jezdili. Ve vsi bylo tenkrát ještě více německých občanů na službě. Často se scházeli a mnoho mezi sebou mluvili, jak se zařídít, zda zůstat, nebo odejet. Když bylo rozhodnuto o jejich odsunu, kdo z nich chtěl zůstat na českém území, musel si požádat o udělení občanství. Rodina Pitnerová odejela pryč. Ještě mě Anička několikrát napsala dopisy, v kterých líčila svůj pozdější život.

#### **František Rosypal, Horní Újezd - Víška 105**

nar. 1925, v roce 1945 měl 20 roků

Konec války. Znělo to moc pěkně. Mně tehdy bylo dvacet roků a již jsem pomalu chápal, co tato druhá světová válka přinesla mnohým lidem utrpení, nouze a bolesti. Vždyť i na naší malou vesnici dějiny posledních pěti let měly dopad. Rolník Jan Hurych z čp. 94 na Krásňovci byl popraven údajně pro zamlčení malých zásob obilí. A tak bychom mohli vzpomínat na židovské obyvatelstvo, které krutě odneslo svoji příslušnost ve vyhlazovacích táborech. Mnoho českých odbojářů také přišlo o život a měl-li kdo štěstí tak jen o zdraví. A tak bychom mohli vzpomínat a stále by se nám vybavovaly nové a nové příběhy. O některých se už zmínili pamětníci přede mnou.

Mám také jednu vzpomínku, když v květnových dnech brzy po válce byla obci nařízena koňská příprěž pro ruské vojáky, jak si to vymohla sovětská armáda ubytovaná v našem regionu. Příprěž byla společná pro okolní vesnice Dolní Újezd, Horní Újezd a Osík. Nařídili nám vypravit čtyřicet povozů s obsluhou na zcela neznámou cestu, jak se až v jejím průběhu ukázalo. Trvala více jak týden.

Byl jsem taky jedním určeným do této veliké skupiny povozů. Kdo pojedel určoval starosta v každé vesnici. Zde tou dobou starostoval Josef Bobek z č. 87. Pro mě přišli asi v jedenáct hodin na pole, kde jsem naorával pro řepu a už ve třináct hodin jsme museli být seřazeni v Dolním Újezdě u školy. Vyrázili jsme neznámo kam. Na přesné datum odjezdu si už nepamatují, ale bylo to asi kolem patnáctého května.

První odpoledne jízdy proběhlo zcela klidně. K večeru jsme dorazili k Bělé nad Svitavou, kde jsme na jedné louce

strávili noc. Noc byla velice neklidná pro nás i pro koně. Koně zůstali zapřažení u vozů a krmilo se tím, co si kdo vezl z domu. My jsme spali vedle vozů, spíše jsme nespali vůbec. Z obce jeli ještě, pokud si vzpomínám, Josef Hurych z čp. 98, od Veselíků z čp. 104 jel čeledín. Z Podlubníčka jel Josef Mráz z čp. 52 a z Cikova Jaroslav Hanus z čp. 43. Na další lidi se už nepamatuji.

Druhý den časně ráno jsme vyrazili na další cestu a po delším putování jsme přijížděli k Olomouci. Cestou jsme již viděli pozůstatky války. Dnes, když na to vzpomínám s odstupem času, tak se to již nejeví tak strašné jako tenkrát, když jsme jeli okolo a vše prožívali na místě. Strhané telefonní dráty, na silnicích zely velké díry po dělostřeleckých granátech, všude kolem poházená munice, převrácená auta kolem silnice. Dokonce v jednom místě na železniční trati jsme potkali i převrácený vlak s vojenským materiálem. Všude se pohybovali samí sovětští vojáci, němečtí zajatci, potkávali jsme taky osvobozené zajatce z koncentračních táborů, kteří pospíchali za svými rodinami. Někteří z nich se vezli i s námi, neboť byli velice zesláblí a takto si přeci usnadnili cestování. Dávali nám konzervy s jídlem, jimi byli dobře zásobeni a tak jsme i my dostali trochu lepšího jídla. Horší to bylo s krmením pro koně, každý krmil tím, co kde sehnal. Po celé cestě leželi mrtví koně, dokonce leckde leželi i mrtví vojáci. Bylo slyšet stále někde střelbu ze samopalů i z kulometů a dalších zbraní, střely létaly kolem nás vzduchem. Všude byl veliký zmatek. Koně po rozprášené německé armádě pobíhali volně po polích. Ten den k večeru jsme dojeli na Hané u Olomouce k obci Příkazy, kde jsme se ubytovali v polorozbořené stodole. Spali jsme tam i s koňmi. V této vesnici jsme dostali první teplé jídlo po cestě, chutnou polévku. Vlastní zásoby už došly a nikdo nevěděl, jak vlastně cesta bude dlouhá.

Další den ráno jsme vyrazili přes Olomouc dále na východ. Cesta tam byla hrozná, všude kolem nás projížděly tanky a auta všeho druhu. Koně se jich báli, jen stěží se nechali udržet. Mosty přes Olomouc byly pobořené a vyspravené dřevěnými deskami. Koně se po nich báli jezdit, vše se třásl a velice hřmotilo. Co zbývalo, museli si zvyknout. K večeru jsme dojeli do jedné vesnice směrem na Hranice, kde jsme zase přenocovali ve stodole. Jméno vesnice si již nevzpomínám, orientace byla velice

špatná. Ukazatele u silnic byly strhané, nejdříve označené ruský a očíslované.

Třetí den ráno jsme zase vyjeli, tentokrát nenajedení a koně jen špatně nakrmení a přitom nikdo nevěděl, kam nás ruský doprovod vůbec povede. Cesta se nepořádkem nelišila od té kolem Olomouce. Projížděli jsme stále dalšími a dalšími vesnicemi, kde ještě před několika dny zuřila válka. Pozdě odpoledne jsme dorazili k Novému Jičínu a tam se dozvěděli, že je to náš cíl. Ubytování jsme byli tentokrát v nějakém velkostatku, kam byly staženy snad všechny krávy z okolí. Ženy je tam krmily a dojily. Tam jsme se taky dosyta najedli. Mléka dostal každý co chtěl, ale to se většině z nás nevyplatilo, v noci nás trápily střevní potíže.

Ráno nám každému naložili na vozy po deseti metrákách mouky a odpoledne jsme se zase vydali na zpáteční cestu, jen jsme nejistě doufali, že je to k domovu. Cesta se pochopitelně mnoho nelišila od prožitků dosavadních. Stejný nepořádek nás provázel jako minulé dny, rozbitá technika lemovala silnici. Příkopy byly zaplněné už nepotřebnými vraky, na silnici byl místy takový zmatek, že jsme kus jeli i po poli. Toho večera jsme dorazili k jakési stodole v nějaké malé vesnici. Do stodoly jsme zajeli tentokrát i s potahy a tam přenocovali. Tuto noc se kobyle pana Štancla z Osíka narodilo hříbě. Ráno to Rusové uviděli a nechali jeho náklad rozdělit na ostatní vozy a to narozené hříbě chlapi naložili na prázdný vůz a pokračovalo se v cestě dál. Cestou při každé zastávce se hříbátko nechalo nakojit u kobylky a tak jej dovezl až domů. Jeho další osud neznám. Večer jsme se zase a to už naposled, zabydleli v jakési stodole a přenocovali tam jako kočovní cikáni.

Ráno se pokračovalo veseleji, cesta už byla poněkud klidnější a známější. Večer jsme konečně dorazili zpět do Dolního Újezda, kde nám mouku vyložili a my jsme už v noci kolem 21. hodiny uviděli svoje rodné statky. Vrátili jsme se i když to chvílemi vypadalo všelijak. Vzpomínek zůstalo mnoho, ale za tu dobu padesáti let se mnohé zapomnělo. Po této výpravě na Moravu byla vypravena ještě jedna přípráž do Kladska. Kdo se jí z naší vsi musel zúčastnit, to se už nepamatuji.

Toto jsou moje vzpomínky na květen 1945.

sestavil Stanislav Tomšíček

## Z hasičské kroniky



6. prosince 2008 se v hostinci „Pod hájem“ konala výroční valná hromada Sboru dobrovolných hasičů v Desné.

Potěšitelná je vysoká účast, což svědčí o tom, že desensťáci občané, jak starší tak i mladá generace, mají zájem o činnost sboru. Zaznělo zde poděkování za vedení kroužků mladších i starších žáků, za dosažené výsledky dorostenců i družstev mužů a žen, které náš sbor i vesnici reprezentují v soutěžích okrskových, okresních a krajských, ale i vyšších. Poděkování zasluží též všichni, kteří se svou činností snažili pomáhat při zajišťování všech sportovních a kulturních akcí i potřebných brigád.

Desenský sbor loňského roku oslavil 70. výročí od svého založení. V okolních vesnicích jsou i starší sbory. Ale i tak náš sbor má již svou historii, kterou si je třeba občas připomenout a uvědomit si, že za vším je mnoho hodin dobrovolné a nezištné práce. Právě při výročním jednání se nabízí možnost otevřít a zalistovat v kronice.

Připomenout a uvědomit si, proč zde byl hasičský sbor založen, radosti ale i potíže při zajišťování svěřených úseků činnosti. Několik postřehů i pro čtenáře těchto novin, které mohou být zajímavé. Připomenou vždy letopočet končící na osmičku jako letošní. Politické a často zlomové události nejsou v tomto přehledu zařazeny.

Z kroniky byly vybrány zápisy o činnosti hasičů v tom příslušném roce.

Jak tomu bylo před 10 lety tj. v roce 1998. 23. května okrsková soutěž v Budislavi a výsledek muži z Desné 9. místo a ženy na 1. místě. Postoupily do okresní soutěže v Kamenci, kde se umístily na 3. místě.

Před 20 lety v roce 1988. V tomto roce se konal v Praze sjezd Svazu požární ochrany. Z našeho sboru se tohoto sjezdu zúčastnila Lenka Kladivová roz. Renzová. Byla nejmladší delegátkou sjezdu. Jako pozornost dostala knihu podepsanou hlavními představiteli SPO. SDH má 75 členů. (46 mužů a 29 žen). Průměrný věk je necelých 34 roků. Je zde 34 mladých požárníků. Ze soutěží žáků se zde konal 7. ročník desenského poháru s výsledkem – starší žáci 1. místo a mladší žáci 3. místo. Mimořádně úspěšní byli muži v soutěži požárních družstev ze zemědělských závodů. Po úspěšném absolvování okresního a krajského kola se dostali do kola celonárodního a 7. – 8. června v Humburkách skončili na vynikajícím 3. místě v rámci republiky. Ženy ze Sebranic v kategorii žen dokonce na místě prvním.

Před 30 lety v roce 1978. 7. ledna jsme dovezli z Dolního Újezda hasičské nákladní auto Praga RN. Zatím muselo být umístěno v garáži JZD neb do zbrojnice se nevešlo. Stavební úpravy zbrojnice začaly až v roce následujícím.

Před 40 lety v roce 1968 – slavnostní kácení máje na hřišti.

Před 50 lety v roce 1958. SDH mělo 38 členů, z toho polovina mladých do 25 let. Kroužek žáků se zúčastnil okrskové soutěže v Pohodlí. Umístění na 4. místě. Vedoucí – místní řídící učitel V. Vostrčil. V září se započalo se stavbou vodovodu. Byly provedeny výkopové práce ve velmi obtížném terénu z Cikova na Desnou. Požárníci zde odpracovali více jak 900 hodin. Během roku se konalo 5 x cvičení. Zásah u požáru v Cikově u Renzů – objekt JZD. Předseda SDH Václav Vostrčil zpracoval dětskou hru pro maňáskové divadlo s požární tematikou a dostal za to ocenění ústředního výboru ČSPO. V tomto roce nám bylo přiděleno starší auto zn. Krup. Po ujetí asi 92 km a následné technické prohlídce ještě v tomto roce vyřazeno.

Před 60 lety to je v roce 1948 – br. Václav Severa, dlouholetý velitel sboru měl být podle rozhodnutí Akčního výboru zbaven funkce velitele, ale členská schůze SDH návrh zamítla. Teprve 15. 1. 1949 byl zvolen novým velitelem br. František Nádvorník.

Před 70 lety to je v roce 1938 pan továrník Stratílek z Vysokého Mýta přivezl novou motorovou stříkačku s příslušnou výzbrojí a sám tuto stříkačku předvedl od řeky s hadicovým vedením rovnou do příkré stráně na zemědělské stavení č. 9. K velké spokojenosti přihlížejících občanů i zástupců okolních sborů. Byla umístěna v kolně u pana Josefa Maixnera č. 12 a začalo se uvažovat o stavbě hasičské zbrojnice. Sbor měl 28 členů.

Před 80 lety tj. v roce 1928 se započalo se zaváděním rozvodu elektrického proudu po obci. Starostou obce byl v té době pan František Hurych č. 8. Do 2. září 1929, kdy bylo vše uvedeno do provozu bylo zřízeno 48 světelných přípojek a 23 kombinovaných tj. třífázových. Rovněž zřízena 3 raménka pro veřejné osvětlení. Tolik v krátkosti k historii týkající se Sboru dobrovolných hasičů v Desné.

z kroniky vybral Oldřich Kladivo

## Mladí hasiči v sezóně 2008

Mladí hasiči od konce prázdnin pilně trénovali na nadcházející podzimní kolo okresní soutěže. Poslední zkouškou byla soutěž v Černovíru v sobotu 4. 10., kde si mohli podzimní disciplíny vyzkoušet na nečisto (střelba ze vzduchovky, poznávání topografických značek, orientace mapy, určování hasičských přístrojů, lezení po laně, zdravotní a vázání uzlů). Soutěž byla dobře zorganizovaná a i přes chladnější ráno se počasí vydařilo a vydrželo bez deště. V mezích se mohly děti zúčastnit soutěže v jednotlivcích. Na tuto disciplínu se původně chystali pouze starší, ale mladší se nakonec nenechali zahanbit, což se jim vyplatilo. V kategorii mladších chlapců se radoval z vítězného poháru Martin Kusý, na 2. místě byl Jára Boštík, Markéta Čapoušková skončila 2. v kategorii mladších dívek, na 5. místě byla Evička Bartošová. V kategorii starších dívek triumfovala Štěpánka Vejrychová (1. místo). Starší chlapci: Michal Háp – 3. místo, David Nádvorník – 4. místo.

Ani v hlavní disciplíně – závodě požárnické všestrannosti se naše družstva nenechala zahanbit – mladší 5. místo, starší 9. místo. Všichni byli bojovně naladěni na okresní soutěž, která se konala 11. 10. v Jevíčku. Po ránu nás trochu strašila mlha, která se ovšem rozplynula a vyklubal se opět slunečný den. Naším družstvům se zde zadařilo. Mladší děti doběhly ve velmi dobrém čase. Bohužel však dostaly trestné minuty na zdravotní ošetření kolene. Nebýt těchto trestných mohly vyhrát.... Celkově skončily na krásném 4. místě. Starší zvládli vše bez větších problémů a radovali se ze 3. místa. Za Desnou závodilo jako tradičně i družstvo dorostenců, které však letos tvořili sami nováčci. I to možná mělo za následek výsledné 4. místo, které ovšem naše ambiciózní dorostence příliš nepotěšilo.

**Všechna družstva mají dobře našlápnuto na jarní kolo, tak jim držíme pěsti, ať jsou na medailových pozicích!**



Věrka a Pepa Rossovi

## Přehled soutěží v druhé polovině sezony 2008

**21.6 2008 – Krajské kolo PS – Nové Město nad Metují** Krásný stadión, perfektní povrch, super překážky, ale pořadatelsky nejubožejší kraj co jsem kdy, kde zažil, k tomu poněkud tragické výkony žen SDH Desná a naopak velmi slušné výkony některých mužů hájící barvy SDH Široký Důl a Kamence.



**22.6 2008 – Krajské kolo PS dorost – Nové Město nad Metují** V barvách SDH Široký Důl reprezentoval SDH Desná Lukáš Flach a předvedl velmi pěkný výkon, když v krajském přeboru jednotlivců obsadil 3.místo časem 18,04.

**22.6 2008 – O pohár SDH – Telecí** V Telecích pokračovala OLS svým třetím dějstvím, jehož se účastnili Desná muži A a ženy. Muži předvedli perfektní útok a po právu vyhráli, ženám, bohužel, dobře rozdělný pokus, zmařila chyba na levém brku naději na dobrý čas a umístění.

**28.6 O pohár SDH – Bohuňov** Hostitelem čtvrtého závodu OLS se stal Bohuňov, kde se předvedla všechna tři družstva SDH Desná. příjemně překvapil výkon mužů B, naopak nepovedený útok předvedlo Ačko a ženy opět po problémech tentokrát na pravém brku podaly nepřesvědčivý výkon.

**5.7 2008 – O pohár SDH – Hartmanice** Do druhé poloviny se OLS přehoupala právě v Hartmanicích, kde pořádali svůj první ročník, jenž by se dal označit kopii desenského závodu. Na start se jako první postavilo družstvo Desná muži B a díky smolíku na košíku, se jejich pokus zařadil mezi mnoho ten den nepovedených. Desná A, sic pod tlakem a se zapůjčeným proudačem, svůj útok zvládlo a předvedlo nejlepší čas tohoto dne. Ženy opět promrhaly slibně rozvinutý pokus brutálním prostřikem levého brka (pravý terč sražen za 18,70) a silně si tak komplikují cestu na vrchol OLS.V devítičlenném finále na 2.B hadice Áčko ztroskotalo na chybě na rozdělovači a obsadilo tak druhé místo a přišlo tak o soudek Plzně.

**4/5/6.7 2008 – MČR Dorost – Trutnov** Opět v barvách Širokého Dolu se poprvé na MČR představil reprezentant SDH Desná Flach Lukáš a nevedl si špatně, když národním přeboru jednotlivců na 100m s přek. časem 18,29s obsadil krásné 9. místo.

**12.7 2008 – Podorlická stovka – Kvasiny** Český pohár pokračoval svým třetím dějstvím v Kvasinách v místním hasičské areálu. Letošní ročník byl opět poznamenán měkkou a pomalejší trati a velmi oklouzanými překážkami. Z SDH Desná se zde představili pouze tři muži, Pavel Š., Lukáš F. a Dušan F.. Všichni tři získali body a postoupili do 27-členného finále, kde si nejlépe vedl Pavel Šimek, jenž obsadil krásné 4.místo.

**2.8 2008 – Pohár Českého Ráje – Turnov** Turnovské mondo hostilo čtvrtý podnik ČP, jehož se účastnili pouze tři závodníci SDH Desná kategorie mužů.Bohužel počasí příliš nepřálo a tak na usmrkané dráze se nejlépe předvedl Flach Lukáš a dobrými výkony se prezentovali i Šimek Pavel.

**3.8 2008 – O pohár SDH – Rozhrání** Po čtrnácti denní odmlce pokračovalo OLS šestým závodem v Rozhrání, kde na velmi rychlé trati bylo k vidění spousta pokažených útoků a to především v mužské kategorii a kazili především favorité. Výjimkou byli muži Desná B, kteří povedeným útokem obsadili solidní 4.místo. I muži Desná A chybovali, avšak z čelních týmů ligy nejméně za chyby zaplatili a s časem 18,99s obsadili 1.místo V kategorii žen se suprovým výkonem předvedly ženy z Bohuňova, když dokázaly zastavit časomíru v čase 17,95s, nikdo nepochyboval kdože v Rozhrání tuto kategorii vyhraje. Desná ženy předvedly ve spleené sestavě své maximum a časem 19,72s obsadily místo druhé.

**9.8 2008 – Večerní stovka – Kamenec** Po zranění Zuzky (zlomenina ruky) se stovkařský závodů účastní výhradně muži SDH Desná a i v Kamenci tomu nebylo jinak. Tradiční trojičku závodníků tentokrát doplnil mladiček Ondřej Háp.

**10.8 2008 – O pohár starostky obce – Kamenec** Závodní víkend pokračoval dopoledním již sedmým závodem OLS. Mužům Desná A se příliš nevedlo, Běčko se pro jistotu ani neúčastnilo a ani ženy nepředvedly nic ohromujícího.

**23.8 2008 – O pohár starostky obce – Desná** Nebýt výkonů mužů Desná B, tak se tato soutěž dala označit za výkonnostní fiasko a blamáž SDH Desná. Muži A tvrdě chybovali a s neplatným pokusem museli odložit oslavy celkového vítězství v OLS. Ženy ač obsadily místo druhé, výkonově to bylo velmi chaboučké. I přes toto fiasko, muži A stále ještě reálně bojují o celkové vítězství a ženy drží místo druhé, ovšem i s malou nadějí celkové vítězství.

**31.8 2008 – Stovky v Brně – Brno** Pavel a Lukáš se zajeli podívat na jeden ze stovkařských závodů mimo ČP a velmi slušně SDH Desná prezentovali svými výkony.

**6.9 2008 – Borovanská stovka – Borovany** Poslední závod ČP letošní sezóny byl k vidění na Borovanské prosívce. Mužům z SDH Desná se příliš nevedlo, snad jen výkon 20,84s Ondry Hápa stojí za zmínku.

**19/20/21.9 2008 – MČR Přerov** Na mistrovství ČR se v letošním roce podívali, díky angažmá v Širokém Dole, i tři závodníci SDH Desná – Šimek Pavel, Flach Lukáš a Flidr Dušan. Mimo Pavla, jenž si zde zaběhl nový osobák na 100m s přek., se příliš nedařilo. Lukáš, po absolvování prvního pokusu, byl nucen pro zranění ukončit účinkování na MČR. Dušan se asi nepotkal s formou, či spíše ho potkal trvalý propad výkonnosti.Celkově Š.D. obsadil sedmé místo (6.100m, 7.štafety, 10.útok).

**27.9 2008 – Sádek OPEN – Sádek** Muži Desná A v klidu zvládnutým pokusem udrželi pozici lídra OLS a s tříbodovým náskokem vyhráli celý seriál OLS 2008 před Širokým Dolem A a Chrastavcem A. Jen připomínám, že muži Desná A vedli letošní ligu od prvního závodu až do posledního a stali se historicky prvním manšaftem, jenž dokázal sesadit z trůnu OLS po pětileté nadvládě, Široký Důl A. Musím ale připomenout, že letošní ročník OLS nevyhrála kvalita, nýbrž spolehlivost a jistota a nadále platí, že Široký Důl je stále min. o půl třídy jinde.Muži Desná B předvedli velmi solidní útok a je jen škoda lajdáctví v tréninku a v účasti na závodech OLS. Ženy udržely konečně druhé místo v OLS, když vyrobily chybu na rozdělovači a svým výkonem jen podtrhly žalostné, místně komické, převážně nekoukatelné, takticky zaostalé výkony v této sezóně (nejedná se o kritiku, pouze o poznatky diváka). Musím podotknout, že druhé místo v ženské kategorii, s úrovní letošního ročníku OLS, lze považovat za neúspěch.

## Tříkrálová sbírka



Blíží se opět konec roku, rádi bychom vás tedy informovali o využití finanční částky, kterou jsme díky vaší štědrosti vybrali v rámci tříkrálové sbírky v lednu 2008. Celkem bylo vybráno 173 448,- Kč, z této částky měla naše Farní charita k dispozici 115 499,- Kč. Z větší části byly finanční prostředky využity opět k nákupu nových zdravotních

pomůcek – pojízdných klozetových křesel, mechanických vozíčků, matrací a dalších. Byla zakoupena také nová elektrická polohovací postel, hrazena nejen z tříkrálové sbírky (9 100,- Kč), ale i z výtěžku dražby obrazu malíře Čiháka a finančního příspěvku vydražitele (14 800,- Kč) a lidové strany (1 000,- Kč). Zdravotní pomůcky byly nakupovány podle potřeby a přání zájemců. Dále menší částí byly hrazeny některé provozní náklady spojené s provozem pečovatelské a ošetrovatelské služby např. pojištění služby a automobilů, zdravotní materiál.

Pomůcky je možné si zapůjčit ve všední dny v kanceláři Farní charity Dolní Újezd se sídlem na DPS. Blíže informace na telefonu 731 598 854.

Rádi bychom vás také informovali o termínu příští Tříkrálové sbírky, která se uskuteční v sobotu 3. 1. 2009 v Dolním Újezdě a nejbližším okolí. Chtěli bychom opět poprosit děti, mládež a vedoucí skupinek o pomoc při jejím organizování. Prosíme také rodiče, aby své děti

povzbudili a vyslali je do sbírkových skupinek, protože bez jejich účasti by bylo obtížné tuto potřebnou sbírku uskutečnit.

Děkujeme těm, kteří nám poskytují jakoukoli podporu a přejeme vám všem klidné a spokojené prožití vánočních svátků a do nového roku hodně zdraví a Božího požehnání. Pracovníci FCH Dolní Újezd

## Setkání příznivců Klubu přátel desenského údolí



V sobotu 13. 12. 2008 se uskutečnilo v hostinci „Pod hájem“ již tradiční předvánoční setkání příznivců Klubu přátel Jesenského údolí a historie naší vesnice a okolí. Potěšitelný je zájem o tuto činnost jak z řad občanů Desné, tak i okolních vesnic. Účastníci mohli shlédnout fotografie z pěších výprav, jichž se uskutečnilo již pět a o kterých v našich novinách již bylo psáno. Některé historické fotodokumenty chalup a domků, které již neexistují neb jsou přestavěny, zaniklých řemesel, zemědělských strojů a technologií historických i současných moderních. Oldřich Kladivo

Děkujeme všem, kteří připravují programy činnosti Klubu.

## Přijměte pozvání

### Pořad bohoslužeb v Mladočově o Vánocích 2008

Kostel Budislav středa 24.12. v 16<sup>00</sup>

Půlnoční mše středa 24.12. v 24<sup>00</sup>, zpívá místní sbor

Boží Hod čtvrtek 25.12. v 8<sup>00</sup> a v 10<sup>30</sup>

Sv. Štěpána pátek 26.12. v 8<sup>00</sup> a v 10<sup>30</sup>. Marhulova mše, v 16<sup>00</sup> Rybova mše v Budislavi, obě zpívá litomyšlský sbor

neděle 28.12. v 8<sup>00</sup> obnova manželského slibu a v 10<sup>30</sup>

Sv. Silvestra středa 31.12. v 16<sup>00</sup> poděkování za uplynulý rok

SDH Desná Vás srdečně zve na hasičský ples, který se koná v sobotu 31. ledna 2009

v hostinci Pod hájem,

k tanci a poslechu hraje Vepřo-knedlo-zelo, začátek ve 20<sup>00</sup> hodin

**v neděli 1. února 2009 dětský karneval**

zve rodiče s dětmi od 14. hodin

pro děti je připraveno odpoledne plné her na vaši účast se těší pořadatelé

## Prosba o pomoc

Rád bych touto cestou poprosil občany obce Desná a okolí, aby důkladně prohlédli svá alba a dokumenty – např. hasiči, divadlo, další spolky, pohledy, fotografie z různých událostí, písemnosti aj. týkající se obce Lezník. A kontaktovali mne na níže uvedené telefonní číslo. Je totiž snahou o kompletní vypracování historie obce od jejího založení až po současnost s přílohou dokumentů. Při příležitosti plánovaného sjezdu rodáků. Děkuji za Vaši ochotu.

**Kopecný Josef Lezník 603 376 034**

## Krabice



Holčička připravovala dárek k Vánocům. Balila krabici do obrovského kusu drahého zlatavého papíru a přikrášlovala je lesknoucími se ozdobami a barevnou stuhou. „Co to děláš?“ vyčetl ji otec. „Tolik papíru přijde nazmar! Víš kolik stojí?“ Holčička si přitiskla krabici k sobě a se slzami v očích utekla do kouta. O Štědrém večeru holčička přinesla krabici ve zlatém papíru tatinkovi. „To je pro tebe, tati“, šeptla. Otec zjhl. Asi byl na ni příliš tvrdý. Vždyť to byl dárek pro něj. Rozvázal tedy pomalu stuhu, trpělivě rozbaloval obrovský papír a pomalu krabici otevřel. Byla prázdná. To ho rozložilo: „To jsi zničila všechnen papír jen kvůli nějaké prázdné krabici?“ Holčičce se opět nahrrnuly slzy do očí: „Ale ona není prázdná! Dala jsem do ní milión pusinek.“ Proto má jeden muž na svém pracovním stole krabici od bot. „Vždyť je prázdná“, diví se všichni. „Není. Je plná lásky mojí holčičky“, odpoví pokaždé.

**Tak ať se i pro Vás a vaše blízké nachází pod stromečkem prázdná krabice plná lásky a po všechny dny v příštím roce je připomínkou nejkrásnějšího dárku jaký jste mohli darovat a zároveň dostat přeje redakce Deseňáčku**

Vydává čtvrtletně obecní úřad v Desné nákladem 150 kusů. Vyšlo k 31. prosinci 2008. Zapsáno do evidence periodického tisku pod evidenčním číslem MK ČR E 13278. Na vydávání se podílejí: Anna Šimková, Hana Flídrová, Ludmila Flachová, Anna Veselíková, Oldřich Kladivo a Stanislav Tomšíček. Neprošlo jazykovou úpravou Zdarma. Internet. verze J. Kopecný  
www.obecdesna.cz